

Shabbat Va-eira

21 January 2023 / 28 Tevet 5783

Exodus 6:29-7:18

(29) and יהוה said to Moses, “I am יהוה; speak to Pharaoh king of Egypt all that I will tell you,” (30) Moses appealed to יהוה, saying, “See, I get tongue-tied; how then should Pharaoh heed me!” (1) יהוה replied to Moses, “See, I place you in the role of God to Pharaoh, with your brother Aaron as your prophet. (2) You shall repeat all that I command you, and your brother Aaron shall speak to Pharaoh to let the Israelites depart from his land. (3) But I will harden Pharaoh’s heart, that I may multiply My signs and marvels in the land of Egypt. (4) When Pharaoh does not heed you, I will lay My hand upon Egypt and deliver My ranks, My people the Israelites, from the land of Egypt with extraordinary chastisements. (5) And the Egyptians shall know that I am יהוה, when I stretch out My hand over Egypt and bring out the Israelites from their midst.” (6) This Moses and Aaron did; as יהוה commanded them, so they did. (7) Moses was eighty years old and Aaron eighty-three, when they made their demand on Pharaoh. (8) יהוה said to

שמות ו:כ"ט-ז:י"ח

(כט) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ׃
(ל) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי
עִרְלָה שְׁפֵתַיִם וְאִיךָ יִשְׁמַע אֵלַי
פַּרְעֹה׃ {פ}
(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה
נִתְּתִיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ
יְהִיגָה נְבִיאָךְ׃ (ב) אַתָּה תְדַבֵּר אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִדְבֹר
אֶל־פַּרְעֹה וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרְצוֹ׃ (ג) וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב
פַּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֲתַתִּי וְאֶת־
מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ (ד) וְלֹא־
יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנִתְּתִי אֶת־יָדַי
בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאתִי אֶת־
עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשִׁפְטִים גְּדֹלִים׃ (ה) וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנֹטַתִי אֶת־יָדַי עַל־
מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכֶם׃ (ו) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

Moses and Aaron, (9) “When Pharaoh speaks to you and says, ‘Produce your marvel,’ you shall say to Aaron, ‘Take your rod and cast it down before Pharaoh.’ It shall turn into a serpent.” (10) So Moses and Aaron came before Pharaoh and did just as יהוה had commanded: Aaron cast down his rod in the presence of Pharaoh and his courtiers, and it turned into a serpent. (11) Then Pharaoh, for his part, summoned the sages and the sorcerers; and the Egyptian magician-priests, in turn, did the same with their spells: (12) each cast down his rod, and they turned into serpents. But Aaron’s rod swallowed their rods. (13) Yet Pharaoh’s heart stiffened and he did not heed them, as יהוה had said. (14) And יהוה said to Moses, “Pharaoh is stubborn; he refuses to let the people go. (15) Go to Pharaoh in the morning, as he is coming out to the water, and station yourself before him at the edge of the Nile, taking with you the rod that turned into a snake. (16) And say to him, ‘יהוה, the God of the Hebrews, sent me to you to say, “Let My people go that they may worship Me in the wilderness.” But you have paid no heed until now. (17) Thus says יהוה, “By this you shall know that I am יהוה.” See, I shall strike the water in the Nile with the rod that is in my hand, and it will be turned into blood; (18) and the fish in the Nile will die. The Nile

כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֹתָם כִּן עָשׂוּ: (ז)
 וּמִשֶּׁה בְּיַד־שֹׁמְרֵי שְׁנָה וְאֶהְרֹן בָּדַד
 שָׁלַח וּשְׁמֹרֵי שְׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־
 פְּרַעֲוֹה: {פ}
 (ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אֶהְרֹן לֵאמֹר: (ט) כִּי יִדְבַר אֲלֵיכֶם
 פְּרַעֲוֹה לֵאמֹר הֲנִנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ
 אֶל־אֶהְרֹן קַח אֶת־מִטְּהָ וְהִשְׁלַךְ
 לַפְּנֵי־פְרַעֲוֹה יִהְיֶה לְתַנְיִין: (י) וַיָּבֵא
 מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־פְּרַעֲוֹה וַיַּעֲשׂוּ כִּן
 כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהְרֹן אֶת־
 מִטְּהֹו לַפְּנֵי פְרַעֲוֹה וּלְפָנָי עָבְדוּ וַיִּהְיֶה
 לְתַנְיִין: (יא) וַיִּקְרָא גַם־פְּרַעֲוֹה
 לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם
 חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם כִּן: (יב)
 וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהֹו וַיִּהְיוּ לְתַנְיִינִם
 וַיִּבְלַע מִטְּהֵ־אֶהְרֹן אֶת־מִטְּתָם: (יג)
 וַיַּחְזֹק לֵב פְּרַעֲוֹה וְלֹא שָׁמַע אֶלְהֶם
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: {ס} (יד)
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבִד לֵב
 פְּרַעֲוֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם: (טו) לָךְ
 אֶל־פְּרַעֲוֹה בְּבִקְרֵ הַנִּהָ יֵצֵא הַמַּיִמָּה
 וְנִצְבָתָ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפְּתַי הַיָּאֵר
 וְהַמַּטֵּה אֲשֶׁר־נָהַפְתָּ לְנַחֵשׁ תִּקַּח
 בְּיָדְךָ: (טז) וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הָעֹבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח
 אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־

will stink so that the Egyptians will find it impossible to drink the water of the Nile.”

שָׁמַעַתָּ עַד־כָּה: (יז) כָּה אָמַר יְהוָה
בְּזֹאת תִּדְעֶ כִּי אֲנִי יְהוָה הַיְנֵה אָנֹכִי
מִכָּה | בַּמַּטָּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם: (יח)
וְהִדְגָּה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבָאֵשׁ
הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצָּרִים לְשָׂתוֹת מֵיָם מִן־
הַיָּאֵר: {ס}

Haftarah

Ezekiel 28:25-29:21

Thus said Adonai GOD: When I have gathered the House of Israel from the peoples among which they have been dispersed, and have shown Myself holy through them in the sight of the nations, they shall settle on their own soil, which I gave to My servant Jacob, and they shall dwell on it in security. They shall build houses and plant vineyards, and shall dwell on it in security, when I have meted out punishment to all those about them who despise them. And they shall know that I Adonai am their God.

In the tenth year, on the twelfth day of the tenth month, the word of Adonai came to me:

יחזקאל כ"ח-כ"ט:ט:כ"א
(כה) כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּקִבְצֵי |
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר
נִפְצְצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
וְיָשְׁבוּ עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְעַבְדֵי לִיעָקֹב: (כו) וְיָשְׁבוּ עָלַי
לְבִטָּח וּבָנוּ בָתַיִם וְנִטְעוּ כָרְמִים
וְיָשְׁבוּ לְבִטָּח בַּעֲשׂוֹתַי שְׂפֹטִים בְּכָל
הַשָּׂאטִים אַתֶּם מְסַבֵּיבוֹתֶם וַיִּדְעוּ כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: {פ}
(א) בַּשָּׁנָה הָעֲשָׂרִית בַּעֲשָׂרֵי בִשְׁנַיִם
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר: (ב) בֶּן־אָדָם שֵׁים פְּנֵיךָ עַל־
פְּרֹעָה מְלֹךְ מִצְרָיִם וְהִנְבֵּא עָלָיו
וְעַל־מִצְרָיִם כָּלָה: (ג) דִּבֶּר וְאָמַרְתָּ
כֹּה־אָמַר | אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי עָלֶיךָ

O mortal, turn your face against
Pharaoh king of Egypt, and
prophecy against him and against
all Egypt.

Speak these words:

Thus said Adonai GOD:

I am going to deal with you, O
Pharaoh king of Egypt,
Mighty monster, sprawling in your
channels,
Who said,

My Nile is my own;
I made it for myself.

I will put hooks in your jaws,
And make the fish of your channels
Cling to your scales;
I will haul you up from your
channels,
With all the fish of your channels
Clinging to your scales.

And I will fling you into the desert,
With all the fish of your channels.

You shall be left lying in the open,
Ungathered and unburied:
I have given you as food
To the beasts of the earth
And the birds of the sky.

Then all the inhabitants of Egypt
shall know
That I am Adonai.

Because you were a staff of reed

פָּרַעַה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגְּדוֹל
הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יִאֲרֶיךָ אֲשֶׁר אָמַר לִי
יִאֲרֶי וְאֲנִי עָשִׂיתִנִּי: (ד) וְנָתַתִּי
(חחיים) [חחים] בְּלַחְלִיךָ וְהִדְבַקְתִּי
דַּגְתֵי-יִאֲרֶיךָ בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ וְהֵעֲלִיתִיךָ
מִתּוֹךְ יִאֲרֶיךָ וְאֵת כָּל-דַּגְתֵי יִאֲרֶיךָ
בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ תִּדְבֹק: (ה) וְנִטְשָׁתִיךָ
הַמְדַבָּרָה אוֹתָךְ וְאֵת כָּל-דַּגְתֵי יִאֲרֶיךָ
עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא תֹאסֵף וְלֹא
תִקְבֹץ לְחַיַּת הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם
נָתַתִּיךָ לְאֹכְלָהּ: (ו) וַיִּדְעוּ כָּל-יִשְׂבְּי
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הָיוּתְּם
מִשְׁעֵנֶת קִנְיָה לְבַיִת יִשְׂרָאֵל: (ז)
בְּתַפְשָׁם בָּךְ (בכפר) [בכף] תִּרוֹץ
וּבְקִעְתָּ לָהֶם כָּל-כֶּתֶף וּבַהֲשַׁעְנֶם
עָלֶיךָ תִּשְׁבֹּר וְהֵעַמְדַתָּ לָהֶם כָּל-
מִתְנָיִם: {ס} (ח) לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּגִי מִבֵּיא עָלֶיךָ חָרָב
וְהִכַרְתִּי מִמֶּךָ אָדָם וּבַהֲמָה: (ט)
וְהִיְתָה אֶרֶץ-מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחָרְבָה
וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יִאֲרֶ לִי
וְאֲנִי עָשִׂיתִי: (י) לָכֵן הַנְּגִי אֵלֶיךָ
וְאֶל-יִאֲרֶיךָ וְנָתַתִּי אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם
לְחָרְבוֹת חָרָב שִׁמְמָה מִמְּגִדֵל סוּנָה
וְעַד-גְּבוּל כּוּשׁ: (יא) לֹא תַעֲבֹר-בָּהּ
רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בַּהֲמָה לֹא תַעֲבֹר-בָּהּ
וְלֹא תִשָּׁב אֲרֻבַּעַיִם שָׁנָה: (יב) וְנָתַתִּי

To the House of Israel:
 When they grasped you with the
 hand, you would splinter,
 And wound all their shoulders,
 And when they leaned on you, you
 would break,
 And make all their loins unsteady.

Assuredly, thus said the Adonai
 GOD: Lo, I will bring a sword
 against you, and will cut off man
 and beast from you, so that the land
 of Egypt shall fall into desolation
 and ruin. And they shall know that I
 am Adonai—because he boasted,
 “The Nile is mine, and I made it.”

Assuredly, I am going to deal with
 you and your channels, and I will
 reduce the land of Egypt to utter
 ruin and desolation, from Migdol to
 Syene, all the way to the border of
 Nubia.

No foot of man shall traverse it, and
 no foot of beast shall traverse it; and
 it shall remain uninhabited for forty
 years.

For forty years I will make the land
 of Egypt the most desolate of
 desolate lands, and its cities shall be
 the most desolate of ruined cities.
 And I will scatter the Egyptians
 among the nations and disperse

אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה בְּתוֹךְ ׀
 אֲרָצוֹת נִשְׁמָוֹת וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרָיִם
 מִחֲרָבוֹת תִּהְיֶינָה שְׁמָמָה אֲרֻבָּעִים
 שָׁנָה וְהִפְצַתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹלִים
 וְזֵרִיתִים בְּאֲרָצוֹת: {ס} (יג) כִּי
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִקֹּץ אֲרֻבָּעִים
 שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים
 אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה: {יד} וְשִׁבַּתִּי אֶת־
 שְׁבִיּוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְּם אֶרֶץ
 פְּתָרוֹס עַל־אֶרֶץ מְכוֹרָתָם וְהָיוּ שָׁם
 מִמְּלָכָה שְׁפֹלָה: {טו} מִן־הַמְּמַלְכוֹת
 תִּהְיֶיהָ שְׁפֹלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־
 הַגּוֹיִם וְהִמְעַטְטוּתִים לְבִלְתִּי רַדּוֹת
 בְּגוֹיִם: {טז} וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עוֹן בַּפְּנוֹתָם
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי
 יְהוִה: {פ}

{יז} וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעִי שָׁנָה
 בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הָיָה דְבַר־
 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: {יח} בְּוֶן־אָדָם
 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־
 חִילוֹ עֲבַדָּה גְדוֹלָה אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ
 מִקְרָח וְכָל־כְּתָף מְרוּטָה וְשָׁכַר לֹא־
 הָיָה לוֹ וּלְחִילוֹ מִצֹּר עַל־הָעֲבָדָה
 אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ: {ס} (יט) לְכִן
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּגִי נִתַּן
 לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ

them throughout the countries.....

On that day I will endow the House of Israel with strength, and you shall be vindicated^h among them. And they shall know that I am Adonai.

מִצָּרִים וְנִשָּׂא הַמְּנֶה וְשָׁלַל שְׁלָהּ
וּבָזָז בָּזָה וְהִתְהַ שְׁכָר לְחִילוֹ: (כ)
פָּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר-עָבַד בָּהּ נִתַּתִּי לוֹ אֶת-
אֲרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוָה: (כא) בֵּינֹם הֵהוּא אֲצַמִּיחַ קְרוֹן
לְבַיִת יִשְׂרָאֵל וְלֹהֶ אֶתְּן פֶּתַח-חַוִּי-פֶה
בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: {פ}